

การผลิตและการค้ายางพาราของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. ๒๔๑๒-๒๕๑๖

นางยุพา เดชะกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

แผนกวิชา工商管理ศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๘

002463

Production and Marketing
of
Natural Rubber in Thailand (1969-1973)

Mrs. Yupa Lekhakul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy

Department of Accountancy

Graduate School

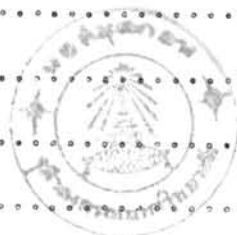
Chulalongkorn University

1975

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
รายการตารางประกอบ	ช
รายการภาพประกอบ	ฅ

บทที่

๑	ข้อความทั่วไป	๑
	๑.๑ ความเป็นมาของปัญหา	๑
๑.๒	วัตถุประสงค์ของการศึกษาและค้นคว้า	๓
๑.๓	ขอบเขตของการศึกษา	๔
๑.๔	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๕
๑.๕	วิธีการดำเนินการศึกษาและค้นคว้า	๕
๒	การผลิตยางพารา	๘
๒.๑	แหล่งผลิตยางพารา	๘
๒.๒	พันธุ์ยางพาราที่แนะนำให้ปลูกในประเทศไทย	๑๐
	๒.๒.๑ ลักษณะต่าง ๆ ของพันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูก	๑๒
๒.๓	เนื้อที่ปลูกยางพารา	๑๕
๒.๔	ปริมาณผลิต	๑๘
	๒.๔.๑ ผลผลิต	๒๕
	๒.๔.๒ รายได้ของชาวสวนยาง	๒๖
๒.๕	ชนิดของยางธรรมชาติ	๒๘

๒.๖	กรรมวิธีผลิตยางแบบสามัญ.....	๒๔
๒.๖.๑	การคัดเลือกชั้นยาง.....	๔๑
๒.๖.๒	การทำหอยาง.....	๔๔
๒.๗	กรรมวิธีผลิตยางมาตรฐานทางวิชาการ (Technically Specify Rubber).....	๔๔
๒.๗.๑	มาตรฐานยางแห่งประเทศไทย Thai-Tested Rubber (TTR)	๕๐
๒.๗.๒	วิธีปฏิบัติในการใช้มาตรฐาน TTR	๕๒
๒.๘	ต้นทุนการผลิต.....	๖๒
๒.๘.๑	หน่วยงานของทางราชการที่มีส่วนช่วยเหลือในการลดราคาต้นทุน.....	๖๖
๓	การตลาดและการค้ายางพารา.....	๖๘
๓.๑	การค้ายางพาราภายในประเทศ.....	๖๘
๓.๑.๑	ความสำคัญของตลาด.....	๖๘
๓.๑.๒	โครงสร้างและวิถีทางการตลาดของยางพารา.....	๖๙
๓.๑.๓	ราคายางในประเทศไทย.....	๗๔
๓.๒	การค้ายางกับต่างประเทศ.....	๘๐
๓.๒.๑	ตลาดยางธรรมชาติของโลก.....	๘๑
๓.๒.๒	ปริมาณและมูลค่าการส่งยางออกไปต่างประเทศ.....	๘๓
๓.๒.๓	กฎหมายและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับการค้ายางและการส่งยางออกนอกราชอาณาจักร.....	๘๘
๓.๒.๔	ค่าใช้จ่ายในการส่งยางออกนอกราชอาณาจักร.....	๘๙
๓.๒.๕	พิธีการในการขอส่งยางออกนอกราชอาณาจักร.....	๙๒

๔	ความช่วยเหลือของทางราชการ.....	๕๕
	๔.๑ ความช่วยเหลือในการปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพื้นดี.....	๕๕
	๔.๒ ความช่วยเหลือทางวิชาการ.....	๕๖
	๔.๓ การรวมกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง.....	๕๘
	๔.๔ การเพิ่มผลผลิตยางในสวนยางเก่า.....	๑๐๐
	๔.๕ การพัฒนาความรู้เจ้าของสวนยาง.....	๑๐๑
	๔.๖ ความช่วยเหลือของทางราชการระดับประเทศ.....	๑๐๒
๕	ปัญหาสำคัญที่ต้องพิจารณาทางแก้ไข.....	๑๐๓
	๕.๑ ปัญหาเกี่ยวกับผลผลิตต่อไร่ต่ำ.....	๑๐๓
	๕.๒ ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพต่ำ.....	๑๐๔
	๕.๓ ปัญหาเกี่ยวกับราคาขายตกต่ำ.....	๑๐๔
	๕.๔ ปัญหาการผลิตยางแห้ง.....	๑๐๖
	๕.๕ ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้าย.....	๑๐๗
๖	สรุปและขอเสนอแนะ.....	๑๐๘
	บรรณานุกรม.....	๑๑๗
	ประวัติการศึกษา.....	๑๒๑

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การผลิตและการค้ายางพาราของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๖

ชื่อ นางยุพา เลชะกุล แผนกวิชา การบัญชี
ปีการศึกษา ๒๕๑๗

บทคัดย่อ

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศประกอบอาชีพ
กานเกษตร ในปี ๒๕๑๖ รายได้ประมาณ ๓๑ % ของผลิตภัณฑ์ในประเทศเป็นผลผลิตกานการ-
เกษตร ปัญหาหนึ่งที่ประเทศก้อยพัฒนาซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วย คือองประสบก้อยทุกวันนี้ก็คือ
รายได้ของประเทศจากกานการเกษตรจะผันผวนไปตามปริมาณผลผลิตซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ
กับดินฟ้าอากาศและราคาของผลผลิตในแต่ละปี ความผันผวนนี้ก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ
ตามมาหลายประการ เช่น ปัญหาการว่างงาน รายได้ตกต่ำ เงินเฟ้อ ฯลฯ รัฐบาลจึง
พยายามหาทางลดความผันผวนลง ทางหนึ่งที่จะทำได้ก็โดยการเพิ่มปริมาณของผลผลิตกานการ
เกษตร ยางพาราเป็นพืชอย่างหนึ่งซึ่งมีู่ทางดี น่าที่จะได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลในแนว
ทางที่ถูกต้อง เพราะรายได้จากยางพาราในปีหนึ่ง ๆ นั้นมีจำนวนไม่น้อย ถ้าการส่งเสริม
การผลิตยางพาราได้กระทำอย่างไคผล นอกจากจะช่วยเพิ่มรายได้ของประเทศในกานการ
ส่งออกแล้ว ยังเป็นการช่วยแก้ปัญหาคุลยการค้า และเป็นการเพิ่มความก้อยที่ก้นกือให้กับชาว
สวนยางอีกด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายส่งเสริมการผลิตยางให้ไคผล จึงควร
ไคศึกษาถึงการผลิตและการค้ายาง อันจะทำให้ทราบถึงกรรมวิธีต่าง ๆ ในการผลิตพันธุ์ยาง
ชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อกันทุนการผลิต ตลอดจนถึงสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบ
ธุรกิจยางพารากำลังประสบก้อย

การศึกษาเรื่องการผลิตและการค้ายางพาราของประเทศไทยนี้ กระทำโดยรวบรวม
ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ของสถานที่ราชการและอื่น ๆ การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ศูนย์-
วิจัยการยาง ตลอดจนพ่อค้าและชาวสวนยาง

ผลจากการศึกษาปรากฏว่า การผลิตและการค้ายางพาราของประเทศไทยยังมีสภาพ
ล้าหลังประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย เจ้าของสวนยางได้รับผลตอบแทนในอัตราค่อนข้าง
ต่ำ อัตราผลตอบแทนนี้จะสูงขึ้นได้ ถ้าเจ้าของสวนได้ปรับปรุงวิธีการผลิตและพัฒนาสวนยางให้
ดีขึ้น ได้ใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นรากฐานในการเสนอแนะการแก้ไขและปรับปรุง ดังนี้:-

๑. เร่งรัดการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีเพื่อให้เจ้าของสวนยางมีรายได้สูงขึ้นและต้นทุนผลิตต่ำลง
๒. เพิ่มผลผลิตให้กับเจ้าของสวนที่ยังมีส่วนยางเก่าที่ยังต้องรอการปลูกแทนด้วยการปรับปรุงวิธีการเก็บเกี่ยว-ดูแลรักษา
๓. ปรับปรุงคุณภาพยางที่เจ้าของสวนผลิตให้มีคุณภาพสูงขึ้น เพื่อให้ทั้งเจ้าของสวนและรัฐมีรายได้มากขึ้น
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตยางมาตรฐานทางวิชาการ ใต้เงาแห่งที่หือาร์ เพื่อสร้างรากฐานการผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทยให้อยู่ในฐานะที่จะแข่งขันกับยางสังเคราะห์ได้มากขึ้น
๕. ปรับปรุงการสื่อสารและคมนาคมเพื่อให้ทั้งเจ้าของสวนและพ่อค้ายางได้ทราบความเคลื่อนไหวของราคายาง เพื่อจะได้ไม่เสียเปรียบในการค้ายาง
๖. ปรับปรุงการขนส่ง โดยเฉพาะในส่วนที่สนับสนุนการส่งยางขายเป็นสินค้าขาออก เช่น การขนส่งระหว่างแหล่งผลิตไปยังท่าเรือ และการสร้างท่าเรือน้ำลึกเพื่อส่งยางและสินค้าอื่น ๆ เป็นสินค้าออก
๗. ส่งเสริมให้มีการวิจัยสร้างผลิตภัณฑ์ในประเทศให้มากขึ้น เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนได้ใช้ของถูกและสนับสนุนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปจากยางส่งไปขายเป็นสินค้าขาออก
๘. เร่งรัดพัฒนาความรู้ให้เจ้าของสวนยางและเจ้าหน้าที่ทางราชการ เพื่อจะได้ใช้วิธีการแบบใหม่ที่ทันสมัยมาพัฒนาการผลิตยาง

Thesis Title : Production And Marketing of National Rubber in Thailand (1969-1973)

Name: Mrs. Yupa Lekhakul

Department: Accounting

Academic Year: 1974

ABSTRACT

Thailand is a developing country. Most of her populations are in the agricultural sector. In 1969 the value of agriculture products was 31 % of gross domestic products. Today, one of the problems facing underdeveloped countries including Thailand is that the income from agriculture tends to fluctuate every year depended on weather condition and crop prices. This fluctuation has been the cause of economic problems such as unemployment, deflation, inflation, etc.. The Thai Government has endeavoured to mitigate the fluctuation of income by means of crops diversification. Para rubber is one of the crop to which the government should pay more attention because of its potential share in the total agriculture. If the government was to give its support, it would not only increase the income of the nation from export but also ease the balance of trade and improve welfare of the rubber grower as well. In order to work out an appropriate policy for rubber promotion it is necessary to study the pattern of the production and marketing of natural rubber at present. The study will provide informations on the methods of production, marketing, and various problems associated with rubber growers, rubber dealers

and exporters.

Data for the study were collected from available documents of the government and semi-government agencies as well as interviewing the officers of Rubber Research Centre, rubber growers dealers and exporters.

This study shows that the development of rubber production and marketing in Thailand is next to Malaysia and Indonesia. The Thai rubber growers obtain a low rate of income. The rate of income would no doubt increase with improved production technique and development. Recommendation for the improvement from this study are:

1. acceleration of rubber replanting to increase the production and reduce its costs,
2. increase the production of the old plantation through the utilization of improved tapping technique and maintenance,
3. quality improvement of the crude rubber,
4. promote and support the production of Technical Specify TTR. block rubber to compete with synthetic rubber,
5. improvement of tele communication for the advantage of holders and dealers in marketing,
6. improvement of inland communication, transportation, and ports for exportation of NR.
7. promote and support the increase of end-use of NR in the country including NR products for export,

8. improve and develop technical-know-how of rubber holders and rubber officers.

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนใคร่แสดงความขอบคุณเป็นอย่างสูงต่อ ศาสตราจารย์ เทียนแห สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ในฐานะที่เป็นประธานกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ได้กรุณาแนะนำชี้แจง แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เกี่ยวกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. เสริมลาภ วสุวัต อาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมการวิจัย ที่กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการศึกษากันกว่า จนกระทั่งวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงสมความมุ่งหมาย

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก คุณประสิทธิ์ รัตนิมิต หัวหน้างานทะเบียน กองการยาง คุณสมบุญ ชูโชติ หัวหน้างานบริการทางวิชาการ ศูนย์วิจัยการยาง หาดใหญ่ ในเรื่องเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ และ อาจารย์รัตน เพชรจันทร์ ที่กรุณาให้ภาพประกอบ ผู้เขียนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หน้า

๑	เนื้อหาปลูกยางพาราแยกเป็นรายจังหวัด.....	๑๗
๒	เนื้อหาสวนยางปี พ.ศ. ๒๔๘๗ - ๒๕๑๕.....	๑๘
๓	เนื้อหาสวนยางอ่อน (ยังไม่เปิดกรีด) และสวนยางแก่ (เปิดกรีดแล้ว) ปี พ.ศ. ๒๕๑๕.....	๒๐
๔	เนื้อหาทั้งหมดของ ๑๗ จังหวัด ที่มีการปลูกยางทางภาคใต้และภาค ตะวันออกของประเทศ เนื้อที่ที่ยังไม่ได้จำแนก เนื้อที่ลดกรองเพื่อ การเกษตร เนื้อที่ปลูกยางและอัตราส่วนเป็นร้อยละของเนื้อที่ปลูก ยางต่อเนื้อที่ประเภทต่าง ๆ	๒๐
๕	ประเมินผลผลิตของยางธรรมชาติที่จะเพิ่มขึ้นจากมาเลเซียและไทย ผลผลิตโลกเปรียบเทียบกับความต้องการของผู้ใช้ระหว่างปี ๒๕๑๗ - ๒๕๒๓.....	๒๒
๖	ปริมาณการผลิตยางของโลกปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖.....	๒๔
๗	ปริมาณการผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๖	๒๔
๘	จำนวนโรงงานยางแผนรมควันที่ได้รับอนุญาต ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖	๔๕
๙	จำนวนโรงงานผลิตยางแท่งที่ได้รับอนุญาต ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖	๖๑
๑๐	จำนวนผู้ค้ายางในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖...	๗๐
๑๑	จำนวนผู้ส่งยางออกแยกตามรายจังหวัด อำเภอ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๖	๗๒
๑๒	ราคายางแผนรมควันชั้น ๑-๕ เฉลี่ยเป็นรายเดือนในตลาดกรุงเทพฯ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖.....	๗๖
๑๓	เฉลี่ยราคายางแผนรมควันชั้น ๓ เป็นรายเดือนในตลาดสำคัญภายใน ประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๑๕.....	๗๘
๑๔	ปริมาณยางของประเทศไทยที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖.....	๘๔

ตารางที่ ๑

๑๕	เปอร์เซ็นต์ยางส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๖	๘๕
๑๖	ปริมาณและเปอร์เซ็นต์ยางที่ส่งออกตามด้านต่าง ๆ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖.....	๘๖
๑๗	ปริมาณและมูลค่ายางส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ และเฉลี่ยราคา ยางแผนรณรงค์วันขึ้น ๓ ในตลาดสิงคโปร์และตลาดกรุงเทพฯ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖.....	๘๗
๑๘	อัตราอากรที่ผู้ส่งออกต้องชำระ แยกตามชนิดของยาง ปี พ.ศ. ๒๕๑๕	๘๘
๑๙	ราคาประเมินอากรขาออก แยกตามชนิดของยาง ปี พ.ศ. ๒๕๑๕...	๘๙
๒๐	เนื้อที่สวนยางที่ได้รับการส่งเสริมปลูกแทนรายจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๑๕.....	๙๓
๒๑	สัดส่วนยางแผนรณรงค์ที่ประเทศไทยส่งออกแยกเป็นชั้น ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖.....	๑๐๐
๒๒	มูลค่านำเข้า และส่งออกของสินค้าที่ผลิตจากยางธรรมชาติ.....	๑๑๔

รายการภาพประกอบ

แผนภาพที่

หน้า

๑	แผนที่แสดงเนื้อที่ปลูกยางพาราในประเทศไทย.....	๖
๒	ชนิดของยางธรรมชาติ.....	๓๐
๓	วิธีทางการตลาดยางของประเทศไทย.....	๓๓
๔	วิธีทางการตลาดที่เกิดจากการประกอบธุรกิจขนาดใหญ่.....	๓๔
๕	เปรียบเทียบราคายางที่เจ้าของสวนได้รับกับราคายางแผ่นรมควัน ชั้น ๓ ในตลาดภาคใหญ่.....	๓๕

